

Sentencja

Artykuły 28 i 30 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego, które przewiduje, że podstawę wymiaru składek pobieranych od rocznego obrotu spółki, pod warunkiem że osiąga on lub przekracza określoną kwotę, oblicza się z uwzględnieniem wartości reprezentatywnej dla towarów przemieszczonych przez podatnika lub na jego rachunek, do celów działalności jego przedsiębiorstwa, z tego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przy czym wartość tę uwzględnia się z chwilą tego przemieszczenia, podczas gdy w sytuacji kiedy towary te są przemieszczane przez podatnika lub na jego rachunek, do celów działalności jego przedsiębiorstwa, w obrębie danego państwa członkowskiego, ich wartość uwzględnia się w tej podstawie wymiaru dopiero przy ich późniejszej sprzedaży, o ile:

- po pierwsze, wartość tych towarów nie jest ponownie zaliczana do tej podstawy wymiaru przy ich późniejszej sprzedaży w tym samym państwie członkowskim,
- po drugie, ich wartość jest odliczana od tej podstawy, jeśli towary te nie są przeznaczone do sprzedaży w innym państwie członkowskim lub nie zostały sprzedane i zostały przekierowane z powrotem do państwa członkowskiego pochodzenia, oraz
- po trzecie, korzyści wynikające z przeznaczenia tych składek nie pokrywają w pełni obciążenia produktu krajowego wprowadzanego do obrotu na rynku krajowym podczas wprowadzania do obrotu, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino / Administración del Estado

(Sprawa C-169/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 35 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Ograniczenia ilościowe – Środki o skutku równoważnym – Ochrona świń – Produkty wytwarzane lub sprzedawane w Hiszpanii – Normy jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej – Warunki dotyczące używania nazwy „de cebo” – Poprawa jakości produktów – Dyrektywa 2008/120/WE – Zakres stosowania)

(2018/C 276/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Strona pozwana: Administración del Estado

Sentencja

1) Artykuły 34 i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- artykuł 34 TFUE nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym nazwa handlowa „iberico de cebo” może być przyznana jedynie produktom spełniającym określone wymogi ustanowione w tym uregulowaniu krajowym, ponieważ to uregulowanie pozwala na przywóz i wprowadzanie do obrotu produktów z państw członkowskich innych niż państwo, w którym przyjęto omawiane uregulowanie krajowe, pod nazwami, którymi opatrzone są te produkty zgodnie z uregulowaniem państwa członkowskiego ich pochodzenia, nawet jeśli są one podobne do nazw określonych w uregulowaniu krajowym spornym w postępowaniu głównym, zbliżone do nich lub z nimi zbieżne;
- artykuł 35 TFUE nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym.

2) Artykuł 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń, w związku z art. 12 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, uzależniającemu używanie niektórych nazw handlowych w odniesieniu do produktów ze świń rasy iberyjskiej wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od przestrzegania przez producentów warunków hodowli świń rasy iberyjskiej bardziej restrykcyjnych niż warunki przewidziane w tym art. 3 ust. 1 lit. a) i minimalnego wieku przy uboju wynoszącego dziesięć miesięcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. – Lubrizol France SAS / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-223/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Wspólna taryfa celna – Autonomiczne cła na niektóre produkty rolne i przemysłowe – Wnioski o zawieszenie ceł – Rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 – Przyznanie zawieszenia ceł – Sprzeciw – Rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 – Zniesienie zakwestionowanych zawiesznień – Porównywalne produkty dostępne w wystarczających ilościach na rynku Unii]

(2018/C 276/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lubrizol France SAS (przedstawiciele: R. MacLean, solicitor, wspierany przez A. Bochon, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Balta i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis i A. Caeiros, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Lubrizol France SAS pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.